

[Jørgen Tved]

munerne, er det efter min opfattelse et luftkastel.

Derfor vil jeg godt have, at ministeren prøver at revidere de kvoteordninger, som han her opererer med. Jeg havde de samme betænkeligheder med det samlede tal, som netop er kommet til udtryk fra den socialdemokratiske ordfører. Jeg betragter ikke andelsboliger som egentligt socialt byggeri. Der skal temmelig mange penge til, før man kan komme ind, og når man taler om socialt støttet byggeri, så kan man ikke tage revl og krat med, og i hvert tilfælde ikke også her indrullere andelsboligbyggeriet.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det er rigtigt, at de mange undersøgelser, der er lavet af boligbehovet, selvfølgelig er usikre, fordi der er en lang række ting, man altid vil kunne skændes om. Jeg tror ikke, der er ret mange uden for Christiansborg, der er i tvivl om, at der er et meget stort boligbehov. Det burde så måske også være anerkendt herinde.

Jeg vil godt helt konkret spørge ministeren om to ting. Når vi snakker om byggeskader og den reduktion af kvoterne, som de medfører, og ministeren fremhæver, at der nu er en byggeskade-fond, som vil betyde, at belastningen af kvoterne fremover bliver mindre, er der så ikke tale om, at det er på meget lang sigt? Mener ministeren, at det vil få nogen særlig betydning for, hvor meget kvoten bliver reduceret i 1988 eller i 1990?

Dernæst efterlyser jeg stadig væk en dokumentation for den ændrede efterspørgsel, som der i bemærkningerne til lovforslaget påstås at være efter mindre boliger. Hvor er dokumentationen for, at folk ønsker kvadratmetermæssigt mindre boliger?

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Vedrørende byggeskader er det korrekt, at der i indenværende år bliver brugt overordentlig meget til udbedring af byggeskader. Efter de sidste tal vil det blive ca. 1.960 lejligheder i alt, dels på grund af støtte til udbedring af bygningsskader i henhold til boligbyggerilovens § 54 og § 54 a, dels på grund af særstøtte til visse boligafdelinger. Jeg tror ikke, det vil blive så meget næste år, men det er da klart, at her står vi over for nogle usikre skøn. Forhåbentlig vil behovet blive noget mindre.

Til hr. Baadsgaard vil jeg sige, at det var jo i 1978-79, at vi blev nødsaget til at sætte ind på at udbedre byggeskaderne, og derfor blev kvoten da også drænet noget under den socialdemokratiske regering; men hvilken regering vi end har, så er vi jo ikke herre over, om der kommer mange eller få byggeskader et givet år. Det er jo byggerier, der ligger langt tilbage i slutningen af 1960'erne og i begyndelsen af 1970'erne, og så går der nogle år, inden skaderne melder sig, og så når de en vis højde.

Men at stille det op, som om det er under denne regering, der har været behov for at bruge midler til byggeskader, men ikke under en socialdemokratisk, det tror jeg heller ikke var det, hr. Baadsgaard egentlig ville. Jeg tror, vi alle er enige om, at ingen af os ønsker at skulle bruge midler til det, men det er nøden, der tvinger os, og der har altså været brugt ressourcer lige siden 1978, og det har været skiftende tal.

Det er rigtigt – nu vil jeg vende tilbage til hr. Jørn Jespersen – at de foranstaltninger, der blev truffet sidste år, ikke vil få virkning i 1988. De vil heller ikke få virkning i 1989. Hvornår de vil få det? Forhåbentlig bliver der ikke brug for at bruge mange af de midler, også fordi vi har sat ind med øget kvalitetssikring. Det bedste vil jo være, at det er et overstået stadium, at der er behov for at bruge ressourcer til udbedring af byggeskader.

Det, jeg sagde, er, at fra sommeren 1986 og fremefter er der givet tilsagn om, at bliver der behov for ressourcer til udbedring af byggeskader, så har man en fond at tage pengene af. Men vi har stadig væk perioden fra begyndelsen af 1970'erne og frem til sommeren 1986, og hvor mange byggeskader der vil blive de kommende år, er der ingen af os der dybest set ved, og dér står vi med et finansieringsproblem. Det har jeg ikke på noget tidspunkt lagt skjul på.

Med hensyn til andelsboliger gælder, at der især er to typer af mennesker, der flytter ind i dem. Den ene er de ældre, som måske har boet i parcelhus, og som nu kunne tænke sig en lejlighed, og i og med at andelsboligen er der som et tilbud, vil flere af disse mennesker vælge andelsboligen, og dermed bliver den almennyttige bolig friholdt. Hvis andelsboligen ikke var der, ville presset på den almennyttige bolig blive større. Derfor mener jeg, at det er rigtigt at sætte andelsboligen ind i sammenhængen, for jo flere andelsboliger, jo færre vil der være til at